

РЕШЕНИЕ

№ 4132

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3122** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/:

Образувано във връзка с подадена касационна жалба от В. С. Б. срещу Решение № 20215098 от 23.11.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по гр.дело № 77530/2018 г., с което е отхвърлена жалбата на Б. срещу Заповед № РД-09-051/05.02.2015 г. на Кмета на район Нови Искър СО.

Решението, срещу което подадена касационната жалба е постановено като второ по ред производство, тъй като с Решение № 6993/26.11.2018 г. на АССГ по дело № 2893/2018 г. е отменено Решение № 254576 от 30.10.2017 г., постановено по адм. дело № 42919 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд /СРС/. Предмет на производствата е Заповед на кмета на район Нови Искър - СО, с която е одобрено определянето като незастроена площ в размер на 7540 кв. м., извършено с Решение №2 по Протокол №7/10.12.2014 г. на Комисията за бивш имот - бивша воденична вада, част от имот № 918, местност „Терена”, [населено място] /земеделска земя с площ около 15 дка, идентифицирана с Решение на СРС, второ г.о.,43 състав от 16.10.2002 г./ от архивен кадастрален план на район Нови Искър, кадастрален лист № Б – 7 – 7- А, идентификатор ПИ с ИД № 80409.5867.62, ПИ с ИД № 80409.5867.64, ПИ

с ИД № 80409.5867.65, ПИ с ИД № 80409.5867.66 и ПИ с ИД № 80409.5867.69, съгласно скица №7.2/ 10.12.2014г. по чл. 13. ал.6 от ППЗСПЗЗ, попадащ в границите на урбанизираната територия, определена с ПРЗ на м. „Аквапарк Чепинци“, одобрен с Решение № 36 по Протокол № 56/28.01.2010 г. на СОС и одобрена кадастрална карта със заповед № РД – 18 - 10/16.01.2012 г. на изпълнителен директор на АГКК. С отменителното решение е прието, че съдът не е изпълнил задължението си да изясни в цялост релевантни факти, като са дадени указания, вкл. да бъде назначена съдебно-техническа експертиза.

В срок е депозирана касационна жалба, с която се иска да се отмени оспореното решение като неправилно и необосновано и да се постанови ново, с което да се отмени заповед № РД – 09 - 051/05.02.2015 г. на кмета на район Нови Искър – СО.

В хода на настоящето производство, касаторът редовно призован, чрез адв. С., поддържа жалбата. Представя писмени бележки и претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, представлява се от юрк. А., който оспорва жалбата. По делото са депозирани и писмени бележки от ответната страна от 21.02.2022 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Процедурата по издаване на процесната заповед № /РД-09-051/05.02.2015 г. на кмета на район Нови Искър – е започнала по депозирано от жалбоподателя В. С. Б. заявление с вх. № 09.04.2014 г., в качеството му на наследник на братята Б. и Г. С. за издаване на удостоверение по чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ, като кметът на район Нови Искър – СО е бил сезиран с искане да се проведе процедура по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ за определяне на застроена или свободна от застрояване площ на бивша воденична вада, част от имот № 918, местност „Терена“, [населено място].

С влязло в сила решение от 16.10.2002 г. по гр. дело № 15064/2000 г. по описа на СРС, второ ГО, 43 състав е признато правото на собственост на наследниците на братя Б. и Г. С. върху около 15 дка земеделска земя, с ширина около 7.50 м. и дължина около 2000 м., бивша воденична вада, местност „Терена“, с. Чепинци, част от имот, с пл. № 918 по регулационния план на [населено място] от 1990 г.

От удостоверение с изх. № 1-13-02/10.12.2014 г., издадено от главния архитект на – район Нови Искър е видно, че бившата воденична вада, която е част от бивш имот с № 918 попада в границите на урбанизирана територия, определена с ПРЗ на м. „Аквапарк Чепинци“, одобрен с Решение № 80409.5867.69 по Протокол №56/28.01.2010 г. на СОС, ПИ № 918, местност „Г.“, [населено място]. В удостоверението е посочено още, че по кадастралната карта на [населено място], район Нови Искър, одобрена със Заповед № РД-18-10/16.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, част от корекцията на бившата воденична вада попада в ПИ с ИД № 80409.5867.62, ПИ с ИД № 80409.5867.64, ПИ с ИД № 80409.5867.65, ПИ с ИД № 80409.5867.66 и ПИ с ИД № 80409.5867.69. По действащия регулационен план ПРЗ на м. „Аквапарк Чепинци“, одобрен с Решение № 36 по Протокол №56/28.01.2010 г. на СОС, частта от корекцията на вадата в размер на 7540 кв. м. попада в кв. 111, УПИ I – на аквапарк и инженерна инфраструктура, УПИ IV-322,325, УПИ V-322, IV-322

[улица], [улица], ПИ с ИД № 80409.5867.62, ПИ с ИД № 80409.5867.64, ПИ с ИД № 80409.5867.65, ПИ с ИД № 80409.5867.66 и ПИ с ИД № 80409.5867.69. В удостоверение е посочено, че частта от корекцията на бившата воденична вада, попадаща в бивш имот с № 918 е в размер на 1512 кв. м. С удостоверението е определена застроена площ – 6 кв. м., попадаща в квартал 111, УПИ I за аквапарк и инженерна структура в ПИ с ИД № 80409.5867.64.

С решение № 2 по Протокол № 7/10.12.2014г. Комисията по чл. 13 ППЗСПЗЗ, назначена със заповед № РД - 09688/03.10.2012 г. и с № РД-09-160/09.04.2014 г. на кмета на район Нови Искър е определено, че бившата воденична вада, която е част от бивш имот с № 918 попада в границите на урбанизирана територия, определена с ПРЗ на м. „Аквапарк Чепинци”, одобрен с Решение № 36 по Протокол №56/28.01.2010 г. на СОС, ПИ № 918, местност „Г.”, [населено място], като част от корекцията на вадата в размер на 7540 кв. м. попада в кв. 111, УПИ IV-322,325, УПИ V-322, IV-322 [улица], [улица], ПИ с ИД № 80409.5867.62, ПИ с ИД № 80409.5867.64, ПИ с ИД № 80409.5867.65, ПИ с ИД № 80409.5867.66 и ПИ с ИД № 80409.5867.69. Посоченото решение по реда на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е одобрено със заповед № РД-09-051/05.02.2015 г. на кмета на район Нови Искър – СО.

С оспореното решение, след изпълнение на указанията на касационната инстанция, е установено следното от фактическа страна: С решение от 16.10.2002 г. по гр. д. № 15064 / 2000 г. на СРС, необжалвано и влязло в сила, е било признато по реда на чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ правото на възстановяване на собствеността на наследниците на братя Б. и Г. С. върху земеделска земя с площ около 15 дка, с ширина около 7,5 м и дължина около 2000 м, съставляваща бивша воденична вада в землището на [населено място], местност „Г.“, идентифицирана като част от имот пл. № 918 по регулационния план на селото от 1990 г. За да докажат правото си на собственост, ищците са представили нотариален акт от 1924 г. Според приетата по това дело експертиза, воденичната вада реално вече не съществува. Тя се е намирала извън регулация по плановете от 1930 и от 1990 г. Вещото лице е определило нейната площ на 15 дка при дължина около 2000 м. (съгласно нотариалния акт) и средна ширина около 7,5 м. Според експертизата теренът, върху който е попадала воденичната вада, не би могъл да се възстанови реално, тъй като става въпрос за линеен обект с голяма дължина и сравнително малка ширина. Към 2002 г. този терен вече е бил възстановен на трети лица. Съгласно картата на землището не се е предвиждало възстановяването на тези 15 дка нито в реални граници, нито с план за земеразделяне.

С решение от 18.06.2003 г. по протокол № 1400 ОСЗГ – Нови Искър е признала и определила за възстановяване с план за земеразделяне правото на собственост на наследниците на братя Б. и Г. С. върху имот с площ 15 дка в местността „Мерата“ в землището на [населено място]. Административният орган по земеделска реституция е издал своето решение в изпълнение на решението от 16.10.2002 г. по гр. д. № 15064 / 2000 г. на СРС. Приел е, че по силата на чл.11, ал.4 ЗСПЗЗ собствениците подлежат на обезщетение съгласно чл.10б ЗСПЗЗ.

По делото съдът приел за безспорно, че протоколното решение на ОСЗГ от 18.06.2003 г. не е било обжалвано и е влязло в сила, като посочил, че самият жалбоподател черпи права от него, представяйки го по настоящото дело. Приел за установена и безспорно и идентичността на местностите „Г.“ и „Мерата“. През 2010 г. имот № 918 е бил включен в регулационен план. Посочил, че въпреки влязлото в сила протоколно решение от 18.06.2003 г., ОСЗ е указала на жалбоподателя, който е един от

наследниците на братя С., да предприеме действия за снабдяване с удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ (писмо от 31.10.2013 г. на л.43; удостоверение от 06.03.2014 г. на л.41). За целта жалбоподателят е представил пред общината комбинирана скица, изготвена от [фирма].

Въз основа на комбинираната скица комисията по чл.13 ППЗСПЗЗ е приела, че бившата воденична вада, която е част от бивш имот № 918, попада в границите на урбанизирана територия, определена с ПРЗ на местност „Аквапарк Чепинци“, одобрен от Столичния общински съвет на 28.01.2010 г.

С протоколно решение № 2 по Протокол № 7 / 10.12.2014 г. комисията е определила застроена площ от 6 кв. м и свободна незастроена площ от 7540 кв. м.

С оспорената Заповед № РД-09-051 от 05.02.2015 г. на кмета на район Нови Искър - СО е одобрено Решение № 2 по Протокол № 7 / 10.12.2014 г. на комисията за бивш имот – бивша воденична вада, попадащ в границите на урбанизирана територия, като е определена незастроена площ в размер на 7540 кв. м и застроена площ в размер на 6 кв. м.

Съдът, на база доказателствата и приетата съдебно-техническа експертиза е извел, че бившата воденична вада попада частично в незастроен урегулиран поземлен имот – УПИ I, отреден за част от имот пл. № 918 и предвиден за обществено мероприятие (за аквапарк и инженерна инфраструктура). Бившата воденична вада попада в урбанизираната територия само с 812 кв. м, като останалата част от нея е извън регулация.

При така установеното от фактическа страна съдът е съобразил, че с оспорената заповед кметът на район Нови Искър е определил незастроена площ, която надхвърля почти десетократно онази част от признатия за възстановяване имот, която попада в границите на урегулиран поземлен имот. Самият ответник е признал в становищата си по делото, че заповедта е била издадена при липса на достатъчно данни за идентификацията на имота по решението на Софийски районен съд от 16.10.2002 г. Тази идентификация относно частта, попадаща върху урегулиран поземлен имот, е установена едва по делото с помощта на съдебно-техническата експертиза и анализ на материалите по гр. д. № 15064 / 2000 г. на СРС, 43-ти с-в.

Изведен е извод е, че оспорената заповед е незаконосъобразна за разликата над 812 кв. м до размера на определената незастроена площ от 7540 кв. м., но същата не може да бъде частично отменена от съда по силата на чл.144 АПК вр. чл.271, ал.1, изр.2 ГПК, тъй като това би довело до влошаване положението на жалбоподателя.

Съдът приел, че що се отнася до частта от воденичната вада, която остава извън одобрения регулационен план, то компетентността за нейното реално възстановяване или за определяне на обезщетение остава за Общинската Служба земеделие. Кметът на общината не разполага с правомощия да се произнесе за пълния размер на подлежащия на възстановяване имот, а само до размера на застроената и незастроена площ от имота, попадащ в урегулирана територия.

При тези съображения Софийският районен съд отхвърлил жалбата на настоящия касатор.

Решението е допустимо, валидно и правилно.

Съобразявайки аргументите от касационната жалба, настоящият състав на АССГ намира, че жалбоподателят счита, че с въпросната заповед следва да бъде довършена процедурата по възстановяване на собствеността му върху признатия му за възстановяване земеделски имот, което не е така. С процесната процедура единствено

е определена площта като застроена / 6 кв.м. кв.м./ и незастроена /7540 кв.м./ от частта от имота, попадаща в рамките на регулацията. Останалата част от признатия за възстановяване имот, която не е в рамките на урбанизираната територия на [населено място], следва да бъде възстановена от компетентния орган за възстановяване на земеделска собственост – Общинска служба по земеделие Нови Искър.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева.

При тези съображения, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20215098 от 23.11.2021 г. на Софийски районен съд, постановено по гр. дело № 77530/2018 г. по описа на съда.

ОСЪЖДА В. С. Б. ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на кмета на Столична община, район Нови Искър сумата от 100 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.